

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΕΙΣ ΚΑΝΑΝ ΤΗΣ ΓΑΛΙΛΑΙΑΣ

Τήν Κυριακὴν, 26^η Ἀπριλίου/ 9^η Μαΐου 2021, Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξῆρξε θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ προσκυνήματος τῆς Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας.

Ἡ Λειτουργία αὕτη ἐτελέσθη διὰ τὴν μνήμην τῆς ψηλαφήσεως τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ καὶ διὰ τὴν μνήμην τοῦ θαύματος τῆς μετατροπῆς τοῦ ὕδατος εἰς οἶνον ὑπὸ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν ἑν Κανᾶ γάμον.

Μετά τοῦ Μακαριωτάτου συνελειτουργήσαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Πέλλης κ. Φιλούμενος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Παρθένιος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Ἀποστόλων Τιβεριάδος, ἱερεῖς τῶν ὁμόρων περιοχῶν τῆς Κανᾶ καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος Συμεών καὶ ἔψαλε ἡ χορωδία τῆς ἐνορίας τῆς Κανᾶ καὶ μετέσχεν ἐκκλησίασμα Ὀρθοδόξων λαϊκῶν τῆς Κανᾶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει διὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου καὶ διὰ τὴν ἀπερχομένην πανδημίαν, παρουσίᾳ καὶ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε διὰ τοῦ κάτωθι κηρύγματος Αὐτοῦ:

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, ἐκ γάρ θανάτου πρὸς ζωῆν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν Χριστός ὁ θεός ἡμᾶς διεβίβασεν ἐπινίκιον ἄδοντας, ἀναφωνεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ καὶ πανσέπτῳ Προσκυνήματι, δηλονότι τῷ τόπῳ, ἔνθα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ηὐλόγησε τὸν Γάμον καὶ ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων αὐτοῦ, ἵνα ἐορτάσωμεν τὴν τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ψηλάφησιν καὶ τὰ ἐγκαίνια τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, δηλαδή τό Πάσχα ὡς καὶ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας Γάμου.

Σήμερον πάντες ἡμεῖς, οἱ συμμετέχοντες εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν ταύτην, συμμετέχομεν εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή εἰς τό Πάσχα, ὡς λέγει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος: «Πάσχα γάρ οὐ νηστεία ἐστίν, ἀλλ' ἡ προσφορά καὶ ἡ θυσία, ἡ καθ' ἐκάστην γινομένη σύναξις =[τελουμένη θεία Εὐχαριστία].

Μέ ἄλλα λόγια, τό Πάσχα εἶναι αὐτός οὗτος ὁ Ἀναστημένος Χριστός, διό καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ὑμνολογικῶς ὀνομάζει τὸν Χριστόν Πάσχα. «Ὡ Πάσχα τό μέγα καὶ ἱερώτατον Χριστέ, ὦ Σοφία καὶ Λόγε τοῦ θεοῦ καὶ δύναμις», «Πάσχα καινόν, ἅγιον, Πάσχα Χριστός ὁ Λυτρωτής, Πάσχα τό πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν». Κατ' οὐσίαν ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ἐρμηνεύει τό κήρυγμα τοῦ

Ἀποστόλου Παύλου λέγοντος: «Καί γάρ τό Πάσχα ἡμῶν ὑπέρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός», (Α΄ Κορ. 5,7). Ἰδού λοιπόν διά τί ὁ ὑμνωδός ἅγιος Ἰωάννης ἀναφωνεῖ καί λέγει: «Πάσχα Κυρίου Πάσχα, ἐκ γάρ θανάτου πρός ζωήν καί ἐκ γῆς πρός οὐρανόν Χριστός ὁ θεός ἡμᾶς διεβίβασεν».

Ἐάν ἡ Ἱερουσαλήμ ἀνεδείχθη ὁ τόπος τοῦ μαρτυρίου καί ἡ μαρτυρία τοῦ ἀποκορυφώματος τῶν ἐπὶ γῆς σημείων τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, τουτέστιν τῆς σταυρικῆς αὐτοῦ θυσίας καί τοῦ νίκους ἐπὶ τοῦ θανάτου διά τῆς Ἀναστάσεως αὐτοῦ κατά τό Αὐτῷ εἰρημένον: «Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῆκος. Ποῦ σου, θάνατε, τό κέντρον; Ποῦ σου, ἄδη, τό νῆκος;» (Α΄ Κορ. 25, 54-55/Ήσ. 25,8) ὁ εὐλογημένος οὗτος τόπος τῆς Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας ἐγένετο ἡ μαρτυρία τῆς ἀρχῆς τῶν σημείων φανερώσεως τῆς δόξης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διά τῆς ἐν τῷ ἐνταῦθα γάμῳ μεταβολῆς τοῦ ὕδατος εἰς οἶνον. (Πρβ. Ἰωάν. 2, 1-11).

Κατά μέν τόν ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας, ὁ Κύριος τετίμηκε τῇ παρουσίᾳ Αὐτοῦ τόν γάμον, ἵνα ἀφ' ἐνός ἀγίαση τήν ἀρχήν τῆς γενέσεως τοῦ ἀνθρώπου καί ἀφ' ἐτέρου τῆς τεκνογονίας τήν ἀρχαίαν ἐξελάσῃ κατήφειαν, ὡς λέγει ὁ θεῖος Παῦλος: «εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινή κτίσις· τά ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδού γέγονε καινά τά πάντα», (Β΄ Κορ. 5,17). Ἡ δέ δόξα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἀνέλαμψε, δίκην [=κατά τόν τρόπον] ἡλιακῆς ἀκτῖνος καί οἱ μαθηταί Αὐτοῦ ἐβεβαιώθησαν εἰς τήν πίστιν αὐτῶν ἀπό τοῦ θαυμάζειν.

Κατά δέ τόν ἅγιον Κύριλλον Ἱεροσολύμων, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός διά τῆς ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας μεταβολῆς τοῦ ὕδατος εἰς οἶνον ὡμολόγησε [= ὑπεσχέθη] εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος, τουτέστιν εἰς τά βεβαπτισμένα μέλη τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας τήν δωρεάν τῆς ἀπολαύσεως τοῦ σώματος καί τοῦ αἵματος Αὐτοῦ καί συνεχίζει λέγων ὁ ἅγιος ἡμῶν Πατήρ: «Ἵστε μετά πάσης πληροφορίας ὡς σώματος καί αἵματος μεταλαμβάνομεν Χριστοῦ. Ἐν τύπῳ γάρ δίδοταί σοι τό σῶμα καί ἐν τύπῳ οἴνου δίδοταί σοι τό αἶμα, ἵνα γένη μεταλαβὼν σώματος καί αἵματος Χριστοῦ, σύσσωμος καί σύναιμος Χριστοῦ. Οὕτω γάρ καί Χριστοφόροι γινόμεθα τοῦ σώματος Αὐτοῦ καί τοῦ αἵματος εἰς τά ἡμέτερα ἀναδιδομένου μέλη. Οὕτω κατά τόν μακάριον Πέτρον «θείας κοινωνοί γινόμεθα φύσεως», (Πρβλ. Β΄ Πέτρ. 1,4).

Εἷς μέν ὁ Κύριος, «πολλά δέ τά σημεῖα, ἅτινα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ», (Ἰωάν. 20,30) λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής, μαρτυρῶν περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου θωμᾶ ψηλαφήσεως τῆς πλευρᾶς τοῦ ἀναστάντος Σωτῆρος Χριστοῦ.

Ἡ αὐθορμήτως ἐκδηλωθεῖσα ἀπιστία τοῦ ἀποστόλου θωμᾶ, ὡς καί ἡ δοθεῖσα αὐτῷ δυνατότης ψηλαφήσεως τῆς τραυματισμένης πλευρᾶς τοῦ θεωθέντος σώματος τοῦ Ἀναστάντος Σωτῆρος Χριστοῦ ἐγένετο κατά τόν ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας, ἵνα καί ἡμεῖς ἀραρότως = (ἀσφαλῶς) πιστεύσωμεν ὅτι τόν ἴδιον ἀληθῶς ἡγείρε Ναόν (ὁ Χριστός) καί ὅτι ἡ κοινωνία τῆς μυστικῆς εὐλογίας, (δηλαδή τῆς θείας Εὐχαριστίας), ὁμολογία τίς ἐστι τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, εἰς τοῦτο ἐξ ἄλλου καλούμεθα ὑπὸ τοῦ ὑμνωδοῦ, ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ λέγοντος: «Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, τῆς θείας εὐφροσύνης ἐν τῇ εὐσῆμῳ ἡμέρᾳ τῆς ἐγέρσεως βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν ὑμνοῦντες Αὐτόν ὡς θεόν εἰς τοὺς αἰῶνας». Μέ ἄλλα λόγια, καλούμεθα διὰ τῆς συμμετοχῆς ἡμῶν εἰς τό μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας νά γίνωμεν κοινωνοί τῆς Ἀναστάσεως καί τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ». Ἡ δέ «βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντός ὑμῶν ἐστίν», (Λουκ. 17,21) λέγει Κύριος.

Ἑρμηνεύων τούς ὡς ἄνω λόγους, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «ἐν ταῖς ὑμετέραις προαιρέσεσι καί ἐν ἐξουσίᾳ κεῖται τό λαβεῖν αὐτήν· ἔξεστι γάρ ἀνθρώπῳ παντί τήν εἰς Χριστόν δικαίωσιν, τήν διὰ τῆς πίστεως δηλονότι καταπλουτήσαντι καί διὰ πάσης ἀρετῆς ἐκλελαμπρυσμένῳ τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας τυχεῖν» καί ἀναλυτικώτερον, ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἐξαρτᾶται ἀπό τήν δικήν σας θέλησιν καί εἶναι εἰς τήν δικήν σας ἐξουσίαν νά τήν λάβετε ἢ νά μήν λάβετε αὐτήν. Διότι, κάθε ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐπιτυγχάνει τήν δικαιοσύνην διὰ τῆς πίστεως εἰς Χριστόν καί εἶναι στολισμένος μέ ὅλας τάς ἀρετάς, οὗτος θεωρεῖται ἄξιός τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. «Οὐ γάρ ἐστίν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βρῶσις καί πόσις, ἀλλά δικαιοσύνη καί εἰρήνη καί χαρά ἐν Πνεύματι ἁγίῳ. Ὁ γε ἐν τούτοις δουλεύειν τῷ Χριστῷ εὐάρεστος τῷ θεῷ καί δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις», (Ρωμ. 11,17-18) κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος. Κατά δέ τόν ἐρμηνευτήν Ζιγαβηρόν, εὐάρεστος τῷ θεῷ εἶναι ὁ «ἐν τῇ δικαιοσύνῃ καί εἰρήνῃ καί χαρᾷ θεραπεύων τόν Χριστόν».

Διὰ τῶν σημείων Αὐτοῦ, τόσον ἐν τῷ ἐν Κανᾶ ἐνταῦθα καί κατά τόν ἐπίγειον βίον Αὐτοῦ, ὅσον καί ἐν τῇ ἐμφανίσει Αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ, ἔνθα ὁ θωμᾶς ἐψηλάφησε τήν ἄχραντον Αὐτοῦ καί τεθεωμένην πλευράν μετὰ τήν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐφάνέρωσε τήν βασιλείαν Αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τῆς στρατευομένης Αὐτοῦ Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας «καί πύλαι ἅδου οὐ κατισχύουσιν», (Ματθ. 16,18) κατά τό ρῆμα του Κυρίου.

Τόν θησαυρόν τοῦτον, δηλονότι τήν Ἐκκλησίαν, τό ἀναστημενον ἐκ νεκρῶν Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπήσωμεν ἀγαπητοί μου ἐξ ὅλης καρδίας καί διανοίας καί μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασιν ζωήν χαρισάμενος», Χριστός Ἀνέστη. Ἔτη πολλά καί εὐλογημένα.

Τήν θεῖαν λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτανεία τρίς πέριξ τοῦ Ναοῦ καί ἀνάγνωσις τοῦ ἐν Κανᾶ θαύματος τοῦ Κυρίου.

Τῇ μεσημβρίᾳ ὁ καλῶς ἐπιμελούμενος τῶν τῆς Μονῆς ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος παρέθεσε τράπεζαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας